

Sygn. akt VII K 659/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Agnieszka Michałowska

po rozpoznaniu w 18 października 2016r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -

sprawy

1. ***Ł. P. (1), syna J. i B. z domu W., ur. (...) w B.***

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 28 maja 2016r. w O. przy ul. (...) w pubie (...) dokonał uszkodzenia telewizora m-ki S., w ten sposób, że uderzył w niego pięścią na skutek czego doszło do wgniecenia, pęknięcia oraz porysowania matrycy i obudowy powodując straty w wysokości 1499 zł na szkodę R. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Oskarżonego Ł. P. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym tylko iż ustala wartość uszkodzenia telewizora m-ki S. na kwotę 1200 złotych i za to z mocy art. 288§1kk w zw. z art. 64§1kk opierając wymiar kary o art. 288§1kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 46§1kk orzeka obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 400 złotych na rzecz R. P. (1)

III. Na podstawie art. 624§1kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 659/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. P. (1) jest właścicielem pubu o nazwie „(...)” zlokalizowanego w O. na ul. (...). W pubie tym w maju 2016r. zawieszony na ścianie był telewizor marki S. (...), który to R. P. (1) nabył w dniu 21 marca 2014r. za kwotę 1499 zł.

W nocy z 27 na 28 maja 2016r. w pubie tym przebywał Ł. P. (1). Spożywał on tam alkohol i oglądał transmisję telewizyjną z gali sportów walki MMA. Oprócz niego w pubie znajdowały się również inne osoby.

Około godziny 00:35 w dniu 28 maja 2016r. Ł. P. (1) niezadowolony z werdyktu jednej z walk podszedł do telewizora i uderzył w niego dłonią zaciśniętą w pięść. W wyniku powyższego uderzenia telewizor zgasł, a w środkowej części matrycy w połowie jej szerokości powstało wgniecenie. Sama matryca uległa porysowaniu, a okalająca ją obudowa pękła.

Po usłyszeniu huku i krzyków do sali w której znajdował się Ł. P. (1) przyszedł właściciel pubu R. P. (1). Wymienieni mężczyźni podjęli rozmowę, w toku której Ł. P. (1) zaproponował w zamian za zniszczony telewizor, przyniesienie z domu własnego odbiornika telewizyjnego. R. P. (1) zażądał od sprawcy zniszczenia, aby spisał i podpisał oświadczenie i okazał dowód osobisty. Ł. P. (1) odmówił jednak, a po krótkim czasie podjął próbę ucieczki z pubu, wyrywając się R. P. (1).

Już po wyjściu na zewnątrz mężczyzna został zatrzymany przez innych klientów baru, a na miejsce zdarzenia wezwano funkcjonariuszy Policji, którzy o godzinie 01:00 zatrzymali Ł. P. (1). W budynku Komendy Miejskiej Policji w O. o godz. 02:04 Ł. P. (1) został poddany badaniu stanu trzeźwości, okazało się, że ma on 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia Ł. P. k.21,105v., zeznania R. P. k. 6, 23v.,105v.-106, protokół zatrzymania osoby k. 2, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 4, dowody zakupu k. 11-12, protokół oględzin telewizora S.k. 13-16, płyta z nagraniem monitoringu k. 25, protokół oględzin płyty z nagraniem monitoringu k. 27-28 wraz z załącznikami k. 29-30)

Po zdarzeniu R. P. (1) zgłosił zaistnienie szkody ubezpieczycielowi u którego posiadał wykupioną polisę. W związku z postępowaniem likwidacyjnym uszkodzony przez Ł. P. telewizor badany był przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela, który to wycenił go na kwotę 1200 zł. Z uwagi na zapisy umowy ubezpieczenia R. P. (1) z tytułu odszkodowania za zniszczony telewizor od ubezpieczyciela otrzymał kwotę 800 zł.

(dowód: zeznania R. P. k. 6,23v.,105v.-106)

Kilka dni po zdarzeniu Ł. P. (1) przyszedł do R. P. (1) i zaproponował mu w zamian za zniszczony sprzęt, swój telewizor o wielkości 42 cali. Pokrzywdzony nie przystał na tę propozycję i zażądał od Ł. P. (1) kwoty 1800 zł. Ł. P. (1) na powyższą propozycję nie przystał i wyszedł.

(dowód: wyjaśnienia Ł. P. k. 21,105v., zeznania R. P. k. 6, 23v.,105v.-106)

Ł. P. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2013 r. wydanym w sprawie II K 1124/13 oskarżonemu połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach: VII K 462/13 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności i VII K 786/13 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono wobec niego karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą oskarżony odbył w okresie od dnia 06 listopada 2013r. do dnia 23 sierpnia 2014r.

(dowód: informacja z KRK k. 31-34, odpisy orzeczeń k. 38, 40-42, 44, 46, 47, 49, 50, 52, 54, 56, 57, 59-60, 61, 63, 65, 66, 68-69, 70, 72-73, 75-76)

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego Ł. P. (1) przyznał się do zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 27 maja 2016r. przebywał w barze (...), gdzie spożywał alkohol. Dalej podał, że wychodząc z baru niezadowolony z werdyktu jednej z walk uderzył pięścią w telewizor uszkadzając go. Dodał, że będzie chciał porozumieć się z właścicielem i naprawić mu wyrządzoną szkodę. **(k.21)**

W toku postępowania sądowego Ł. P. (1) także przyznał się do zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, że było takie zdarzenie i chciał się następnie porozumieć z pokrzywdzonym i poszedł do pubu. Wskazał dalej, że pokrzywdzony zażądał od niego 1800 złotych. Wyjaśnił, iż że telewizor kupiony był parę lat temu, a za 1000 zł można obecnie kupić lepszy telewizor. W ocenie Ł. P. pokrzywdzony chciał zarobić na tej sprawie. Sprecyzował, że był u niego 3-4 dni po zdarzeniu. Wskazał, że wypił wtedy za dużo alkoholu, po tym zdarzeniu już nigdzie się nie wybierał na miasto. Podał, że zdarzenie miało miejsce jak wychodzili z pubu, a gdyby uderzył w telewizor z pięści to by ręka w telewizor wpadła **(k. 105v.)**.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego uznać należało zasadniczo za wiarygodne. Jego przyznanie się do winy koresponduje bowiem z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w toku postępowania przygotowawczego, w tym zeznaniami R. P., protokołami oględzin rzeczy: płyty z zapisem monitoringu oraz telewizora, kopiami dowodu zakupu telewizora, protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, protokołem zatrzymania. Wszystkie powyższe dowody korespondują ze sobą dając jasny opis przebiegu zdarzenia i potwierdzają bez żadnych wątpliwości zarówno winę, jak i sprawstwo oskarżonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom R. P., który w logiczny i szczegółowy sposób opisał zarówno sam przebieg zdarzenia, jak i to co działo się później. Mężczyzna wskazywał, że choć oskarżony przyznał się do zniszczenia telewizora to nie chciał napisać oświadczenia i okazać dowodu osobistego, a następnie podjął próbę ucieczki i został zatrzymany przez innych klientów pubu. Pokrzywdzony przyznał także, że oskarżony był u niego kilka dni po zdarzeniu i chciał oddać mu wówczas swój telewizor, jednak na propozycję tą nie przystał. Pokrzywdzony swoje zeznania odnośnie kwoty za którą zakupił telewizor poparł stosownymi dokumentami. Nadto opisał, że otrzymał on kwotę 800 zł tytułem odszkodowania za telewizor od ubezpieczyciela, szczerze też przyznał na ile wartość telewizora wycenił rzeczoznawca, co przełożyło się na zmianę opisu czynu przez Sąd. Zeznaniami pokrzywdzonego jako korespondującym z pozostałym materiałem dowodowym należało dać wiarę w całości. Mężczyzna nie miał bowiem powodu, aby bezpodstawnie obciążać swoimi zeznaniami oskarżonego.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów tj. protokołom oględzin rzeczy: płyty z zapisem monitoringu oraz telewizora, kopiami dowodu zakupu telewizora, protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, protokołem zatrzymania, odpisom wyroków, informacji KRK. Dowody te z racji swojego charakteru posiadają walor obiektywności, nadto dowody z dokumentów urzędowych zostały sporządzone przez odpowiednie organy w ramach przysługujących im kompetencji, brak było więc podstaw do ich podważenia. Protokoły oględzin płyty z nagraniem z monitoringu oraz oględzin telewizora w sposób nie budzący wątpliwości potwierdziły sprawstwo oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a polega na tym, że:

- w dniu 28 maja 2016r. w O. przy ul. (...) w pubie (...) dokonał uszkodzenia telewizora m-ki S., w ten sposób, że uderzył w niego pięścią w skutek czego doszło do wgniecenia, pęknięcia oraz porysowania matrycy i obudowy powodując straty w wysokości 1 200 złotych na szkodę R. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne- czym wyczerpał znamiona czynu z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd zmienił opis czynu przyjmując, że wartość uszkodzenia telewizora Samsung wyniosła 1200 zł. W tym zakresie oparto się na zeznaniach pokrzywdzonego, który podał, że na taką kwotę telewizor został wyceniony przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53 § 1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako stosunkowo znaczny. Za taką oceną przemawia sposób dokonania przestępstwa, który charakteryzował się brakiem poszanowania dla najistotniejszego prawa w demokratycznym państwie prawa, a zatem prawa własności. Nadto oskarżony działał publicznie bez żadnych racjonalnych podstaw.

Jako okoliczność obciążającą w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił jego działanie pod znacznym wpływem alkoholu, a nadto uprzednią liczną karalność, w tym odpowiadanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. Jak już wskazano oskarżony odbywał bowiem karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 1124/13 w okresie od 06 listopada 2013r. do 23 sierpnia 2014r. Natomiast wyrokiem tym połączono oskarżonemu kary orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego

w Olsztynie: z dnia 11 lipca 2013 r. o sygn. akt VII K 462/13 w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności, oraz z dnia 02 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 786/13 w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności. W obu tych ostatnich przypadkach wskazane kary orzeczono za czyny z art. 278 § 1 kk, a więc za czyny podobne do czynu z art. 288 § 1 kk który przypisano oskarżonemu w sprawie niniejszej. Podobieństwo tych czynów wynika natomiast z tego, że są to czyny tego samego rodzaju. Przedmiotowa karę łączną oskarżony odbył w okresie od dnia 06 listopada 2013r. do dnia 23 sierpnia 2014r. W tych okolicznościach czynu objętego niniejszym aktem oskarżenia Ł. P. (1) dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne.

Jako okoliczności łagodzące w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił szczere przyznanie się do winy oskarżonego oraz podjętą próbę naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.

Wobec powyższego Sąd uznał, że adekwatną karą za popełnione przez oskarżonego przestępstwo będzie kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Jest to więc kara w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Należy bowiem podkreślić, że wysokość ustawowego zagrożenia za czyn popełniony przez oskarżonego.

Orzeczona kara jest w pełni adekwatna do wagi popełnionego czynu, uwzględnia również cele indywidualno- i generalno- prewencyjne i nie może być uznana za rażąco surową ani też rażąco łagodną. Wskazany okres izolacji oskarżonego od społeczeństwa, zdaniem Sądu będzie wystarczający dla uzmysłowienia mu konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego, zasad współżycia społecznego i nieopłacalności zachowania wykraczającego poza dozwolone normy.

W ocenie Sądu dotychczasowy tryb życia oskarżonego i popełnianie kolejnych przestępstw oraz odpowiadanie w warunkach recydywy uzasadnia przekonanie, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje cele wychowawcze w stosunku do Ł. P. (1). Wskazać bowiem należy, że oskarżony znał konsekwencje nieprzestrzegania prawa, przebywał już przecież w placówce penitencjarnej, tym bardziej winien panować nad swoim zachowaniem i przestrzegać porządku prawnego. Natomiast niniejsze postępowanie wykazało, że Ł. P. (1) jest sprawcą zdemoralizowanym, nie respektującym ogólnie przyjętych norm prawnych. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia wobec wymienionego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W pkt II wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę przez oskarżonego kwoty 400 zł na rzecz R. P. (1). W tym zakresie wskazać należy, że sam pokrzywdzony jak już wskazano przy omawianiu zmiany opisu czynu przypisanego ostatecznie oskarżonemu podał, że telewizor został wyceniony przez rzeczoznawcę majątkowego na kwotę 1200 zł, natomiast ubezpieczyciel wypłacił wymienionemu pokrzywdzonemu jedynie kwotę 800 zł. Mając na uwadze powyższe zasądzona od oskarżonego na rzecz R. P. (1) kwota 400 zł stanowi dopełnienie wartości zniszczonego przez Ł. P. (1) telewizora i w pełni skompensuje poniesioną przez pokrzywdzonego szkodę.

W pkt III wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił natomiast oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, uznając, że uzasadnia to jego obecna sytuacja majątkowa, tj. konieczność zabezpieczenia finansowego rodziny przed pobytem w Zakładzie Karnym.

SSR Joanna Urlińska